

Folketinget er opmærksomt paa, hvor meget heldigere dette vilde være end de foreslaaede 8 Trafikchefer, nærer jeg ingen Tvivl om, at vi paa dette Omraade kunne komme overens, og at det vil vise sig muligt gennem Endringsforslag at komme til en Ordning, som jeg heller ikke tvivler om, at den højtærede Minister vil tage imod. — Ogsaa Revisionens Udskillelse tror jeg, at der kan træffes en Overenskomst om, jeg finder denne Udskillelse saa naturlig — saaledes som jeg allerede har skildret — at jeg ikke tvivler om, at man derom skulde kunne komme til Enighed. Banstelligere vil det stille sig med Hensyn til det af den foregaaende ærede Taler fremhævede Forhold, at Søfartschefen er strøget, thi jeg tror, at man temmelig bestemt i Folketinget holder paa, at en Søfartschef er overflødig, og jeg nærer den samme Anskuelse. Jeg tror, at man gennem en Søfartsinspektør, som man giver den fornødne Myndighed, kan opnaa det samme, og endogsaa opnaa noget, der er bedre, naar man giver denne Søfartsinspektør Bolig i Korsør og ikke her i København; det er og bliver en sand Gæne, om man ordner det saaledes, at ogsaa Søfartschefen skal være her i København, enten det nu bliver en Søfartschef eller en Søfartsinspektør, bør han have Bolig ikke her, men i Korsør.

Den komiteredes Stilling ifølge Lovforslaget, saaledes som det foreligger efter Folketingets Affattelse, er mig noget uklar, idet jeg finder, at Folketinget har ordnet og fordelt samtlige ved Jærnbanedriften forefaldende Forretninger mellem de 4 Direktører og Sekretariatet, saa at der altsaa ikke bliver nogen Forretning til overs for ham, og jeg vil da advare imod at tage ham med. Det er et gammelt Ord, at Lediggang er Fandens Hovedpude, havde jeg nær sagt, og det kan lede til meget, at man har en komiteret, som ikke har noget bestemt at tage vare. Er han kun raadgivende for Generaldirektøren, er det en anden Sag, saa kan jeg være med til at bifalde den Tanke. Trænger Generaldirektøren til at have en Mand til at raade sig, en Mand at tale med, saa er det maatte nødvendigt at have en komiteret, men han bør absolut ikke indblandes i Forretningerne. Det er ad Omveje at skabe den samme Afdelings-Institution, som man dog fra Regeringens Side saa fuldstændig har frafaldet, og selv nu finder er en uheldig Organisme.

Men en Ting i alt Fald finder jeg, at Nøgledagen maa stille Fordring om over for dette Lovforslag, og det er, at Styrelsen af Aphanløgene, Ingenørstillingen for Aphanløgene optages paa Forslaget. Det er

aldeles umuligt at overlade dette til Tilfældet eller en senere Ordning, og at holde Sagen udenfor kan lede til, at man fremdeles akkumulerer Statsembeder i et Omfang, som jeg ikke kan anse for ret og passende, og jeg tror, at den Anskuelse vil være fuldstændig dominerende her i dette Ting, saaledes som den ogsaa vil være det i Folketinget, naar man bliver gjort opmærksom paa dette Forhold.

Sluttelig skal jeg kun gøre opmærksom paa de høje Lønninger, som Folketinget har indrømmet i sit Forslag, fordi jeg, hvis de maatte gaa igennem Landstinget, deri vil se en Garanti for, at den højtærede Indenrigsminister vil stille sig aldeles skaanseløst over for ethvert Tilfælde af Embedsmisbrug i den Retning, som jeg ganske kortelig skal skildre saaledes, at Embedsmændene i Statsbanedriften oppebære Honorar for eller Procenter af Statsleverancer eller lignende. Naar man lønner Embedsmænd fattigt, er der megen Sandhulighed for, at de ty til saadanne Udveje, som aldrig ere heldige, men naar man som Forslaget her indrømmer alle Embedsmænd en rigelig Lønning, i Forhold til almindelig danske Lønningssatser, vil det være den højtærede Indenrigsministers Sag — og jeg er overbevist om, at han vil tage den Sag op — at forebygge og paataale ethvert Misbrug, hvor det maatte findes.

Indenrigsministeren (Fingerslev):
Den ærede Taler, der aabnede Debatten i Dag, sluttede sig jo i det hele til Lovforslaget, saaledes som det var fremsat af Regeringen, han gjorde nogle Bemærkninger om det, hvori jeg i alt væsentligt kan give ham Ret. Jeg kan ogsaa gerne give ham Ret i, at det vilde være ønskeligt, om man kunde komme til et Resultat, og jeg haaber ogsaa, at man kan komme dertil, uanset de Bemærkninger, der kom fra den anden ærede Taler, som jo gjorde sit for at svække Stillingen og for at bevise, hvilken slet Jærnbaneordning vi have her i Landet; jeg antager, at ærede Medlemmer ere blevne forbavsede, naar de sammenholde det Resultat, den ærede Taler kom til, med de Præmisses, hvorpaa han byggede det, og ere blevne forbavsede over de smaa Eksempler, han fremsførte, det ene mindre end det andet, paa Udygtighed. Man kan jo sagtens finde Eksempler, hvor man kan have noget at indvende; om de ere rigtige eller ej, skal jeg lade staa hen. Den første ærede Taler, det ærede 3dje Medlem for 3dje Kreds (Rump) nævnte, at det, der var Folketinget og Ministeren imellem, var Spørgsmaalet om Ordningen af Over-